

Forfatter: Aakjær, Jeppe

Titel: FRA LANDSBYEN

Citation: Aakjær, Jeppe: "FRA LANDSBYEN", i Aakjær, Jeppe: *Digte 1885-1908. - 1918*, Gyldendal, 1918-19, s. 21. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-aakjaer01val-shoot-workid58785.pdf> (tilgået 18. juni 2021)

Anvendt udgave: Digte 1885-1908. - 1918

FRA LANDSBYEN .

☒ Hans Kinder de var fregnede,
hans Næse den var blaa,
hans Læber de var blegnede
og farvede af Skraa.

☒ Hans Haar stod om hans Hoved
som pisket Skorstensrøg,
hans Aandedræt var mættet
af Brændevin og Løg.

☒ Hans Ben var stökketynde,
og Brystet smalt og fladt,
i Krop og Væxt en Mynde,
i Hovedform en Kat.

22

☒ Men rig som bare Pokker
var denne grimme Mand,
og derfor tog den smukke
Sofie ham til Mand.

☒ Hun plejede og passed
den ækle gamle Bjørn,
blev krammet af hans Labber
og Moder til hans Børn;

☒ blev graa og grim og gammel,
som det er Livets Hang
at gjøre det, der ofte
var ungt og smukt engang.

☒ Men jeg har set Sofie
gaa bag sin Husbonds Gaard,
og naar hun kom tilbage,
var Øjet rødt af Graad.

☒ Og jeg har set Sofie,
med et gaa rent istaa,
og jeg har længe gjættet,
hvad saa hun tænkte paa.

☒ Saa tænkte hun paa Søren,
den stakkels kjønne Fyr,
med hvem hun havde digtet
saa mangt et Æventyr.

☒ Han var saa smuk som fattig
og elsked hende ømt,
men siden er som skuffet
til Amerika han rømt.

☒ Hun tænker paa en Aften
i et maanelyst Krat,
hun tænker paa en anden
og tredje Sommernat.

23

☒ Hun tænker paa hans Kys,
der var sødere end Vin,
hun tænker paa hans Haand,
hvor den var god og fin.

✂ Hun tænker paa, hvorledes
den gled i hendes Haar
og vakte dunkle Ønsker,
der løstes ud i Graad.

✂ Hun tænker paa hans Ømhed,
hans Ild, hans Elskovsbrand -
og dernæst gaar Sofia
ind til sin grimme Mand.

Sommer 1892 .